BENDROJO TEISMO (devintoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. birželio 7 d.*

„Europos Sąjungos prekių ženklas – Registracijos panaikinimo procedūra – Europos Sąjungoje galiojanti tarptautinė registracija – Vaizdinis prekių ženklas „Steirisches Kürbiskernöl“ – Saugoma geografinė nuoroda – Reglamento (EB) Nr. 207/2009 15 straipsnis, 51 straipsnio 1 dalies a punktas ir 55 straipsnio 1 dalis (dabar – Reglamento (ES) 2017/1001 18 straipsnis, 58 straipsnio 1 dalies a punktas ir 62 straipsnio 1 dalis) – Prekių ženklo naudojimas iš tikrųjų – Naudojimas kaip prekių ženklo“

Byloje T-72/17

Gabriele Schmid, gyvenanti Halbenrain (Austrija), atstovaujama advokato B. Kuchar,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybą (EUIPO), atstovaujamą D. Hanf,

atsakovę,

kita procedūros EUIPO apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme,

Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark, įsteigta Grace (Austrija), atstovaujama advokatų I. Hödl ir S. Schoeller,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2016 m. gruodžio 7 d. EUIPO ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 1768/2015-4), susijusio su registracijos panaikinimo procedūra tarp G. Schmid ir *Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark*,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas S. Gervasoni, teisėjai L. Madise ir R. da Silva Passos (pranešėjas),

posėdžio sekretorius J. Plingers, administratorius

susipažinęs su ieškiniu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2017 m. vasario 3 d.,

susipažinęs su EUIPO atsakymu į ieškinį, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2017 m. balandžio 19 d.,

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2017 m. balandžio 13 d.,

* Proceso kalba: vokiečių.

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies ir ieškovės pastabomis dėl prašymo sustabdyti bylos nagrinėjimą, kurias Bendrojo Teismo kanceliarija gavo atitinkamai 2017 m. gegužės 10 ir 11 d.,

atsižvelgęs į 2017 m. birželio 9 d. sprendimą atmesti EUIPO prašymą sustabdyti bylos nagrinėjimą,

įvykus 2018 m. sausio 25 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2007 m. spalio 15 d. įstojusi į bylą šalis – *Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark* (Štirijos regiono žemės ūkio ir miškininkystės rūmai, Austrija) – įregistravo Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyboje (EUIPO) šį Europos Sąjungoje galiojantį tarptautinį vaizdinį prekių ženklą Nr. 900100:

2 Prekės, kurioms buvo įregistruotas ginčijamas prekių ženklas, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 29 klasei ir atitinka šį aprašymą: „Moliūgų sėklų aliejus, pagamintas laikantis techninių reikalavimų, numatytų [1996 m. liepos 1 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 1263/96 papildančiame Reglamento (EB) Nr. 1107/96 dėl geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų įregistravimo vadovaujantis Reglamento (EEB) Nr. 2081/92 17 straipsnyje nustatyta tvarka priedą (OL L 163, 1996, p. 19; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 19 t. p. 234)]“.

3 2013 m. spalio 18 d. ieškovė Gabriele Schmid, remdamasi iš dalies pakeisto 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1) 51 straipsnio 1 dalies a punktu (dabar – 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, 2017, p. 1) 58 straipsnio 1 dalies a punktas), pateikė EUIPO prašymą panaikinti ginčijamo prekių ženklo registraciją dėl nenaudojimo. Šiame prašyme ieškovė tvirtino, kad ginčijamas prekių ženklas nebuvo iš tikrųjų naudojamas Europos Sąjungoje juo žymimoms prekėms ištisą penkerių metų laikotarpį.

4 2014 m. vasario 24 d. įstojusi į bylą šalis paprašė atmesti prašymą panaikinti registraciją ir ginčijamo prekių ženklo naudojimui iš tikrųjų pagrįsti pateikė kelis dokumentus (įstojusios į bylą šalies Anuliavimo skyriui pateiktų pastabų A.1–A.66 priedai).

5 2015 m. liepos 8 d. sprendimu EUIPO anuliavimo skyrius panaikino ginčijamo prekių ženklo registraciją nuo 2013 m. spalio 18 d. Jis padarė išvadą, kad pateikti įrodymai pakankamai nepagrindė ginčijamo prekių ženklo naudojimo apimties jo nagrinėtu laikotarpiu, t. y. nuo 2008 m. spalio 18 d. iki 2013 m. spalio 17 d. Anot jo, pateiktos sąskaitos faktūros buvo susijusios tik su reklamine medžiaga ir mokymo išlaidomis, o tai nebuvo prekių pardavimo įrodymas. Anuliavimo skyrius pažymėjo, kad kituose prieduose nebuvo nurodytos datos arba ginčijamo prekių ženklo nebuvo galima atpažinti, todėl nebuvo įrodytas naudojimas iš tikrųjų, būtinas norint išsaugoti teisę į prekių ženklą.

6 2015 m. rugsėjo 2 d. įstojusi į bylą šalis, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniais (dabar – Reglamento 2017/1001 66–71 straipsniai), pateikė EUIPO apeliaciją dėl Anuliavimo skyriaus sprendimo. Prie EUIPO apeliacinei tarybai pateiktų apeliacijos motyvų ji pridėjo kelis dokumentus, jais siekė įrodyti ginčijamo prekių ženklo naudojimo apimtį.

7 2016 m. gruodžio 7 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) EUIPO ketvirtoji apeliacinė taryba panaikino Anuliavimo skyriaus sprendimą. Ji iš esmės padarė išvadą, kad ginčijamo prekių ženklo naudojimas iš tikrųjų buvo įrodytas.

8 Visų pirma Apeliacinė taryba pažymėjo, kad siekiant nustatyti, ar ginčijamas prekių ženklas naudotas iš tikrųjų, kaip numatyta Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalyje (dabar – Reglamento 2017/1001 18 straipsnio 1 dalis), pirma, neturi reikšmės tai, ar pavadinimas „Steirisches Kürbiskernöl“ saugomas kaip geografinė nuoroda (SGN) pagal 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1151/2012 dėl žemės ūkio ir maisto produktų kokybės sistemų (OL L 343, 2012, p. 1). Antra, klausimas, ar šis pavadinimas yra apibūdinamoji nuoroda, ar bendrinė sąvoka, neturi reikšmės nustatant tokio naudojimo faktą (ginčijamo sprendimo 17–19 punktai).

9 Toliau dėl naudojimo iš tikrųjų įrodymų Apeliacinė taryba nusprendė, kad Anuliavimo skyrius, pirma, teisingai paskirstė naudojimo, būtino norint išsaugoti prekių ženklo savininko teises, įrodinėjimo pareigą ir, antra, tinkamai atsižvelgė į įstojusios į bylą šalies ir ieškovės pateiktus įrodymus, įskaitant ieškovės ir jos profesinių atstovų paaiškinimus (ginčijamo sprendimo 21–23 punktai). Apeliacinė taryba pridūrė, kad šalys neturėjo įrodyti faktų, kuriuos laikė nustatytais, o Anuliavimo skyrius neturėjo jų nagrinėti (ginčijamo sprendimo 25 ir 26 punktai).

10 Galiausiai vertindama, ar ginčijamas prekių ženklas iš tikrųjų buvo naudojamas, kaip numatyta Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalyje, Apeliacinė taryba konstatavo: kad kadangi byla nebuvo susijusi su ginčijamo prekių ženklo naudojimo vieta, trukme ir apimtimi, Anuliavimo skyrius neprivalėjo nagrinėti šių aspektų, o turėjo tik nustatyti, ar žymuo buvo naudotas toks, koks buvo įregistruotas ir kaip prekių ženklas (ginčijamo sprendimo 26 punktas).

11 Šiuo klausimu, pirma, kiek tai susiję su ginčijamo prekių ženklo naudojimo forma, Apeliacinė taryba pažymėjo, kad įregistruota forma skyrėsi nuo naudotosios. Ji pabrėžė, kad naudotos formos apačioje dešinėje buvo Sąjungos simbolis, reiškiantis, kad atitinkamos prekės Sąjungos lygmeniu saugomos kaip SGN (ginčijamo sprendimo 36 ir 37 punktai). Apeliacinė taryba pridūrė: kadangi tokia nuoroda buvo privaloma saugomoms prekėms ir šis žymuo taip pat galėjo būti nurodytas atskirai nuo ginčijamo prekių ženklo, jis niekaip nekeitė ginčijamo prekių ženklo skiriamųjų požymių (ginčijamo sprendimo 38 ir 39 punktai).

12 Antra, dėl naudojimo kaip prekių ženklo Apeliacinė taryba nusprendė, kad toks naudojimas tikrai buvo (ginčijamo sprendimo 41 punktas). Šiuo klausimu ji laikėsi nuomonės, kad tai, jog ginčijamas prekių ženklas buvo naudojamas kartu su moliūgų sėklų aliejaus gamintojų prekių ženklais, neturėjo reikšmės. Ji pabrėžė, kad kiekvieno moliūgų sėklų aliejaus gamintojo etiketės skyrėsi, o ženklinimas keliomis etiketėmis yra leidžiamas (ginčijamo sprendimo 41 punktas). Ginčijamo sprendimo 42 punkte Apeliacinė taryba patikslino, kad Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsniu ir 51 straipsnio 1 dalies a punktu siekiama ne ginčyti registracijos galiojimą, o paskatinti prekių ženklo savininką faktiškai naudoti prekių ženklą. Tačiau, Apeliacinės tarybos nuomone, Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnyje nereikalaujama, kad prekių ženklo savininkas ir tikrasis prekių gamintojas sutaptų, nes prekių ženklo paskirtis yra užtikrinti, kad juo žymimos prekės yra pagamintos kontroliuojant vienintelei įmonei (ginčijamo sprendimo 42 punktas). Galiausiai Apeliacinė taryba nurodė, kad tai, koks buvo prekių ženklo savininko kaip viešosios teisės subjekto vaidmuo prekiaujant moliūgų sėklų aliejumi ir jo vykdytos kontrolės veiksmingumas neturi reikšmės, nes nagrinėtas prekių ženklas nebuvo kolektyvinis (ginčijamo sprendimo 42 punktas).

13 Taigi Apeliacinė taryba atmetė visą ieškovės prašymą panaikinti ginčijamo prekių ženklo registraciją ir nurodė jai padengti procedūros išlaidas.

Šalių reikalavimai

14 Ieškinyje ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

– pakeisti ginčijamą sprendimą ir panaikinti įstojusios į bylą šalies teises į prekių ženklą,

– nepatenkinus šio reikalavimo, panaikinti ginčijamą sprendimą ir grąžinti bylą EUIPO nagrinėti iš naujo,

– priteisti iš įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas, įskaitant patirtas per EUIPO vykusią procedūrą.

15 Teismo posėdyje ieškovė paprašė leisti pakeisti savo trečiąjį reikalavimą į reikalavimą priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas, įskaitant patirtas per EUIPO vykusią procedūrą.

16 EUIPO Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas,

– sustabdyti bylos nagrinėjimą, kol Teisingumo Teismas priims sprendimą byloje *W. F. Gözze Frottierweberei ir Gözze* (C-689/15).

17 Posėdyje EUIPO nesutiko, kad ieškovė keistų savo trečiąjį reikalavimą.

18 Įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį ir palikti galioti visą ginčijamą sprendimą,

– jei Bendrasis Teismas patenkintų ieškovės reikalavimus ir panaikintų ginčijamą sprendimą, grąžinti bylą EUIPO, kad ši tęstų nagrinėjimą ir priimtų naują sprendimą,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas, įskaitant patirtas per EUIPO vykusią procedūrą.

19 Atsižvelgus į 2017 m. birželio 8 d. paskelbtą Sprendimą *W. F. Gözze Frottierweberei ir Gözze* (C-689/15, EU:C:2017:434), EUIPO prašymas sustabdyti bylos nagrinėjimą buvo atmestas 2017 m. birželio 9 d. sprendimu.

Dėl teisės

Dėl pirmą kartą teismo posėdyje pateiktų įrodymų

20 Ieškovė ir įstojusi į bylą šalis per teismo posėdį pateikė dokumentų, kuriuose buvo įrodymų, prieš tai nepateiktų EUIPO ir pirmą kartą pateiktų Bendrajame Teisme. Pavyzdžiui, ieškovė pateikė 2017 m. rugpjūčio 25 d. *Oberlandesgericht Wien* (Vienos aukštesnysis apygardos teismas, Austrija) sprendimo byloje tarp tų pačių šalių kopiją. Įstojusi į bylą šalis pateikė dokumentą su *Steirisches Kürbiskernöl ggA*, interneto svetainės atvaizdu.

21 Nėra reikalo spręsti dėl šių įrodymų įrodomosios galios. Pakanka konstatuoti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 20 punkte, tai yra nauji įrodymai, pateikti pavėluotai.

22 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 85 straipsnio 1 dalį įrodymai ir pasiūlymai pateikti įrodymų pateikiami pirmą kartą pasikeičiant pareiškimais. Procedūros reglamento 85 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad išimties tvarka pagrindinės šalys dar gali pateikti įrodymų ar pasiūlymų pateikti įrodymų prieš baigiantis žodinei proceso daliai arba prieš Bendrajam Teismui priimant sprendimą išnagrinėti bylą nerengiant žodinės proceso dalies su sąlyga, kad vėlavimas juos pateikti yra pagrįstas.

23 Nagrinėjamoje byloje tokių įrodymų pateikimas vykstant teismo posėdžiui pagal šias nuostatas laikytinas pateikimu pavėluotai. Kadangi ieškovė ir įstojusi į bylą šalis nepagrindė pavėluoto šių įrodymų pateikimo, juos reikia atmesti kaip nepriimtinus remiantis Procedūros reglamento 85 straipsnio 1 ir 3 dalimis, juo labiau kad šie įrodymai nebuvo įtraukti į Apeliacinės tarybos išnagrinėtos bylos medžiagą ir kad Bendrojo Teismo funkcija nėra peržiūrėti faktines aplinkybes pagal pirmą kartą jam pateiktus dokumentus (žr. 2017 m. birželio 22 d. Sprendimo *Biogena Naturprodukte / EUIPO (ZUM wohl)*, T-236/16, EU:T:2017:416, 21 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

Dėl esmės

24 Pirmiausia reikia konstatuoti, kad savo pirmuoju reikalavimu, kuris pateiktas kaip pagrindinis, ieškovė Bendrojo Teismo prašo pakeisti ginčijamą sprendimą ir panaikinti ginčijamo prekių ženklo registraciją. Antruoju reikalavimu, kuris pateiktas kaip papildomas, ieškovė prašo panaikinti ginčijamą sprendimą.

25 Kiek tai susiję su reikalavimu pakeisti sprendimą, iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad sprendimų pakeitimo kompetencija turi būti naudojamasi iš esmės tik tais atvejais, kai, patikrinęs Apeliacinės tarybos atliktą vertinimą, Bendrasis Teismas, remdamasis nustatytomis faktinėmis ir teisinėmis aplinkybėmis, gali nustatyti, kokį sprendimą turėjo priimti Apeliacinė taryba (2011 m. liepos 5 d. Sprendimo *Edwin / VRDT*, C-263/09 P, EU:C:2011:452, 72 punktas).

26 Taigi, Bendrojo Teismo nuomone, reikia patikrinti Apeliacinės tarybos atliktą vertinimą, o tam reikia, pirma, išnagrinėti ieškovės nurodytus ieškinio pagrindus dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo ir, antra, reikalavimus pakeisti ginčijamą sprendimą.

Dėl ieškovės reikalavimų panaikinti ginčijamą sprendimą

27 Grįsdama savo ieškinį ieškovė remiasi vieninteliu pagrindu dėl Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalies, 51 straipsnio 1 dalies a punkto ir 55 straipsnio 1 dalies (dabar – Reglamento 2017/1001 62 straipsnio 1 dalis) pažeidimo.

28 Ieškovė teigia, kad, pirma, ginčijamas prekių ženklas nebuvo naudojamas kaip kilmės nuoroda, t. y. kaip prekių ženklas, kuris garantuoja vartotojui ar galutiniam naudotojui prekės kilmę ir leidžia atskirti ginčijamu prekių ženklų pažymėtas prekes nuo tuo pačiu prekių ženklų pažymėtų, tačiau kitos įmonės pagamintų prekių, antra, Apeliacinė taryba nevertino, kaip žymenį suvokia vartotojai, trečia, ginčijamas prekių ženklas buvo naudojamas tik kaip kokybės nuoroda ir bendrinė sąvoka ir, ketvirta, naudojant ginčijamą prekių ženklą atitinkama visuomenė buvo klaidinama.

29 Kalbant konkrečiai, ieškovė mano, kad tai, ar atitinkama visuomenė suvokia ginčijamą prekių ženklą kaip kilmės nuorodą, leidžiančią atskirti ginčijamu prekių ženklų pažymėtas prekes nuo tuo pačiu prekių ženklų pažymėtų, tačiau kitos įmonės pagamintų prekių, turi būti nagrinėjama teisiškai vertinant šio prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų. Šiuo atveju Apeliacinė taryba nepakankamai

išnagrinėjo šį klausimą, nes naudojimą kaip prekių ženklo ji tik trumpai paminėjo ginčijamo sprendimo 41 ir 42 punktuose, kai nusprendė, kad ant moliūgų sėklų aliejaus butelių esantis žymuo buvo naudojamas kitaip.

30 Ieškovė taip pat teigia, kad Apeliacinė taryba klaidingai nusprendė, jog naudojimui kaip prekių ženklo pakanka, kad prekės būtų gaminamos kontroliuojant vienai įmonei. Šiuo aspektu ieškovė teigia, kad Apeliacinė taryba nenagrinėjo, kaip vartotojai suvokia ginčijamą prekių ženklą. Anot jos, paprastas vartotojas šį žymenį laiko ne prekių ženklu, o tik kokybės nuoroda ir visiškai bendrine sąvoka, kuriai taikomas Reglamentas Nr. 1263/96.

31 Ieškovė teigia, kad apeliacinė taryba nepatikrino, ar vartotojai laikė šį žymenį kilmę nurodančiu prekių ženklu ir ar jie jį skirdavo nuo kitų gamintojų prekių, kai tie gamintojai gamybos procese taip pat laikėsi Reglamento Nr. 1263/96 reikalavimų ir taip pat turėjo teisę vadinti prekę „Steirisches Kürbiskernöl ggA“ (Štirijos moliūgų sėklų aliejus SGN).

32 Šiuo klausimu ieškinyje ieškovė pabrėžia, kad iš generalinio advokato M. Wathelet išvados byloje *W. F. Gözze Frottierweberei ir Gözze* (C-689/15, EU:C:2016:916) matyti, kad kokybės ženklas būtinai turi atlikti kilmės nuorodos funkciją, kad jo savininkas galėtų naudotis išimtine teise, suteikta jam pagal Reglamento Nr. 207/2009 9 straipsnį (dabar – Reglamento 2017/1001 9 straipsnis). Taigi, kai individualus prekių ženklas naudojamas kaip kokybės ženklas, taip naudojant išimtinės teisės gali būti išsaugotos tik jeigu toks kokybės ženklas yra ne tik nuoroda į prekės kokybę, bet sykiu ir kilmės nuoroda (šiuo klausimu žr. generalinio advokato M. Wathelet išvados byloje *W. F. Gözze Frottierweberei ir Gözze*, C-689/15, EU:C:2016:916, 46 ir 47 punktus). Per teismo posėdį paprašius ieškovės pateikti nuomonę dėl 2017 m. birželio 8 d. Sprendimo *W. F. Gözze Frottierweberei ir Gözze* (C-689/15, EU:C:2017:434), paskelbto vykstant rašytinei proceso daliai šioje byloje, reikšmės, ši pareiškė mananti, kad šis sprendimas taikytinas šioje byloje.

33 Nagrinėjamu atveju ieškovė mano, kad Apeliacinė taryba nepatikrino, ar faktinis ginčijamo prekių ženklo naudojimas atitiko pagrindinę kilmės nuorodos funkciją. Jos nuomone, ginčijamas prekių ženklas susijęs ne su kilmės nuoroda, o tik su prekės kokybės nuoroda, garantuojančia, kad prekės rūšis ir kokybė atitinka Sąjungos teisės reikalavimus, ir visuomenė jį suvokė būtent taip.

34 EUIPO ir įstojusi į bylą šalis ginčija ieškovės argumentus.

35 EUIPO pirmiausia tvirtina: kadangi ginčijamas prekių ženklas buvo įregistruotas, taikoma teisinio galiojimo prezumpcija, kuri pagal Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies a punktą (dabar – Reglamento 2017/1001 59 straipsnio 1 dalies a punktas) gali būti paneigta tik per registracijos pripažinimo negaliojančia procedūrą. Per šioje byloje pradėtą registracijos panaikinimo procedūrą negalima nagrinėti teisinio prekių ženklo registracijos galiojimo. Todėl šioje byloje nagrinėjant ginčijamo prekių ženklo naudojimo pobūdį jam turi būti pripažintas tam tikras skiriamasis požymis.

36 Be to, tai, kad ginčijamas prekių ženklas buvo naudojamas toks, koks buvo įregistruotas, juo saugomoms prekėms žymėti, iš esmės patvirtina jo naudojimą kaip prekių ženklo. Iš tiesų reikėtų skirti, viena vertus, registracijos panaikinimo procedūrą, per kurią nagrinėjamas registruoto prekių ženklo naudojimas, ir, antra vertus, registracijos pripažinimo negaliojančia procedūrą, skirtą pakartotinai išnagrinėti prekių ženklo skiriamąjį požymį (galbūt įgytą dėl naudojimo) ir jo tinkamumą būti registruotam.

37 Pagaliau EUIPO visų pirma mano, kad individualūs prekių ženklai, be savo pagrindinės funkcijos nurodyti jais žymimų prekių komercinę kilmę, taip pat gali atlikti kokybės užtikrinimo funkciją. Kalbant konkrečiau apie SGN, pažymėtina, kad jos pagrindinė funkcija – nurodyti įvairių tarpusavyje ekonomiškai nesusijusių gamintojų prekių geografinę kilmę ir su ja susijusias savybes. Ji neleidžia

sertifikavimo ženklu pažymėtos prekės vartotojui atskirti ja žymimų prekių nuo kitų gamintojų prekių. Todėl kai individualus prekių ženklas naudojamas tik kaip SGN, tai neprilygsta jo naudojimui kaip prekių ženklo.

38 Antra, EUIPO tvirtina, kad atsakant į klausimą, ar individualus prekių ženklas iš tikrųjų naudojamas atitinkamoje rinkoje, turi būti remiamasi atitinkamos visuomenės suvokimu apie konkrečias prekes ir atsižvelgiama į visas konkretaus atvejo aplinkybes. Šiuo aspektu reikėtų atsižvelgti į žymens sandarą ir juo žymimos prekės išvaizdą, įskaitant jos žymėjimą kitais žymenimis. Šiuo klausimu EUIPO per teismo posėdį pridūrė, kad nagrinėtos prekės buvo daugiausia pažymėtos ginčijamu prekių ženklu. Tai, kaip suinteresuotasis vartotojas suvokia prekių ženklą, taip pat priklauso, pirma, nuo jį naudoti turinčių teisę įmonių skaičiaus ir, antra, nuo to, kaip jis reklamuojamas. Būtent dėl to nagrinėjamoje byloje naudojimas kaip prekių ženklo buvo pripažintas dėl ginčijamo sprendimo 41 punkte nurodytų motyvų.

39 Per teismo posėdį EUIPO teigė, kad priėmus 2017 m. birželio 8 d. Sprendimą *W. F. Gözze Frottierweberei ir Gözze* (C-689/15, EU:C:2017:434), spendžiant apie naudojimą kaip individualaus prekių ženklo lemiamas kriterijus yra tai, ar prekių ženklas užtikrina, kad prekės pagamintos vienoje įmonėje, net jeigu jis gali atlikti ir kitas funkcijas.

40 Įstojusi į bylą šalis pirmiausia pabrėžia, kad būtų prieštaringa neigti akivaizdų naudojimą, kai faktinis prekių ženklo naudojimas nagrinėjamoms prekėms neginčijamas. Jos nuomone, nagrinėjamu atveju naudojimą iš tikrųjų patvirtina ir jos pačios, ir trečiųjų asmenų, kaip antai *Gemeinschaft Steirisches Kürbiskernöl* asociacijos, pateikti įrodymai.

41 Įstojusi į bylą šalis teigia, kad ginčijamas prekių ženklas yra kartu prekių ženklas ir kokybės ženklas. Šiuo aspektu ji pabrėžia, kad gamintojų asociacijos taip pat gali pateikti jų prekių ženklo registracijos paraišką. Tačiau tokiu atveju šis prekių ženklas būtų laikomas prekės kokybės nuoroda, patvirtinančia, kad gamintojas laikėsi gamybos reikalavimų.

42 Kiek tai susiję su Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalimi, pagal suformuotą jurisprudenciją prekių ženklas yra „naudojamas iš tikrųjų“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, kai jis „naudojamas pagal savo pagrindinę funkciją – užtikrinti prekių ar paslaugų, kurioms jis registruotas, kilmės tapatybę šių prekių ar paslaugų realizavimo rinkos sukūrimo ar išsaugojimo tikslais, išskyrus simbolinį prekių ženklo naudojimą, siekiant išsaugoti registracijos suteikiamas teises (2003 m. kovo 11 d. Sprendimo *Ansul*, C-40/01, EU:C:2003:145, 43 punktas; taip pat žr. 2017 m. birželio 8 d. Sprendimo *W. F. Gözze Frottierweberei ir Gözze*, C-689/15, EU:C:2017:434, 37 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

43 Vis dėlto aplinkybės, kad prekių ženklas naudojamas tam, kad būtų sukurta ar išsaugota prekių ar paslaugų, kurioms jis buvo įregistruotas, realizavimo rinka, o ne tik tam, kad būtų išsaugotos prekių ženklo suteikiamos teisės, nepakanka, siekiant daryti išvadą, jog „naudojama iš tikrųjų“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalį. Iš tiesų taip pat būtina, kad toks prekių ženklo naudojimas atitiktų pagrindinę prekių ženklo funkciją (2017 m. birželio 8 d. Sprendimo *W. F. Gözze Frottierweberei ir Gözze*, C-689/15, EU:C:2017:434, 39 ir 40 punktai).

44 Kiek tai susiję su individualiais prekių ženklais, ši pagrindinė funkcija yra užtikrinti vartotojui arba galutiniam naudotojui šiuo ženklu pažymėtos prekės arba paslaugos kilmę ir leisti neklystant atskirti šią prekę arba paslaugą nuo kitos kilmės prekės arba paslaugos. Iš tikrųjų tam, kad prekių ženklas galėtų atlikti savo, kaip esminio neiškreiptos konkurencijos sistemos, kurią Sutartimi siekiama įtvirtinti ir išlaikyti, elemento vaidmenį, jis turi užtikrinti, kad visos juo pažymėtos prekės ir paslaugos buvo pagamintos ar suteiktos kontroliuojant vienai už jų kokybę atsakingai įmonei (žr. 2017 m. birželio 8 d. Sprendimo *W. F. Gözze Frottierweberei ir Gözze*, C-689/15, EU:C:2017:434, 41 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

45 Taikant Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalį būtinybė, kad naudojimas atitiktų pagrindinę prekių ženklo kilmės nuorodos funkciją, reiškia tai, kad, nors prekių ženklas iš tiesų taip pat gali būti naudojamas pagal kitas funkcijas, kaip antai prekės kokybės užtikrinimo arba informacinę, investicinę arba reklaminę, šiam prekių ženklui gali būti taikomos šiame reglamente numatytos sankcijos, jeigu penkerius metus jis nenaudojamas pagal savo pagrindinę funkciją. Šiuo atveju pagal Reglamento Nr. 207/2009 51 straipsnio 1 dalies a punkte nustatytą tvarką prekių ženklo savininko teisės panaikinamos, jeigu jis negali nurodyti svarių priežasčių, dėl kurių nepradėjo naudoti prekių ženklo pagal jo pagrindinę funkciją (žr. 2017 m. birželio 8 d. Sprendimo *W. F. Gözze Frottierweberei ir Gözze*, C-689/15, EU:C:2017:434, 42 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

46 Būtent atsižvelgiant į pirma nurodytus principus, dabar reikia išnagrinėti, ar SGN, įregistruotos kaip individualus prekių ženklas, naudojimas kaip kokybės ženklo gali būti laikomas atitinkančiu prekių ženklo pagrindinę funkciją.

47 Šiuo klausimu, kiek tai susiję su nagrinėjama SGN, pažymėtina, kad pagal Reglamento Nr. 1151/2012 5 straipsnio 2 dalį „geografinė nuoroda“ apibūdina produktą:

„a) kurio kilmės vieta yra konkreti vietovė, regionas arba šalis;

b) kurio tam tikra kokybė, reputacija ar kita savybė iš esmės priskiriama jo geografinei kilmei;

ir

c) kurio bent vienas iš gamybos etapų vykdomas apibrėžtoje geografinėje vietovėje.“

48 Iš jurisprudencijos matyti, kad kai individualaus prekių ženklo naudojimas žymint įvairių gamintojų prekių geografinę kilmę ir su ja susijusias savybes vartotojams negarantuoja, kad šios prekės arba paslaugos gaminamos arba teikiamos vienos įmonės, kuri kontroliuoja jų gamybą arba teikimą ir kuriai galėtų būti priskirta atsakomybė už minėtų prekių arba paslaugų kokybę, toks naudojimas nelaikomas naudojimu pagal kilmės nuorodos funkciją (pagal analogiją žr. 2017 m. birželio 8 d. Sprendimo *W. F. Gözze Frottierweberei ir Gözze*, C-689/15, EU:C:2017:434, 45 punktą).

49 Individualus prekių ženklas nėra naudojamas pagal savo pagrindinę funkciją, kai jis ant prekių nurodomas tik siekiant identifikuoti jų geografinę kilmę ir su ja susijusias savybes, o ne norint, be kita ko, užtikrinti, kad prekės pagamintos vienoje įmonėje, kuri kontroliuoja jų gamybą ir kuri gali būti laikoma atsakinga už jų kokybę (pagal analogiją žr. 2017 m. birželio 8 d. Sprendimo *W. F. Gözze Frottierweberei ir Gözze*, C-689/15, EU:C:2017:434, 46 punktą).

50 Nagrinėjamu atveju iš Bendrajam Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad įstojusi į bylą šalis, t. y. ginčijamo prekių ženklo savininkė, yra viešosios teisės reglamentuojama institucija. Ji su *Gemeinschaft Steirisches Kürbiskernöl* asociacija sudarė licencinę sutartį. Pagal šią sutartį ši asociacija, kaip išimtinės licencijos turėtoja, leidžia savo nariams naudoti ginčijamą prekių ženklą. Teisę naudoti ginčijamą prekių ženklą turi tik šios asociacijos nariai, sudarę „kontrolės sutartį“. Pagal *Gemeinschaft Steirisches Kürbiskernöl* asociacijos įstatų 2 straipsnį jos tikslas, be kita ko, „ginti savo narių interesus Europos Komisijai užtikrinant kilmės vietos nuorodų apsaugos įgyvendinimą Štirijos moliūgų sėklų aliejaus atžvilgiu <…>, ir rinkodaros ir ryšių su visuomene forma teikiama pagalba nariams prekiaujant Štirijos moliūgų sėklų aliejumi“.

51 Iš to matyti, kad ši asociacija, kaip per teismo posėdį paaiškino įstojusi į bylą šalis, tikrina jos narių prekių gamybos būdą. Tačiau ši asociacija nedalyvauja jos nariams gaminant savo prekes ir nėra už jas atsakinga (pagal analogiją žr. 2017 m. birželio 8 d. Sprendimo *W. F. Gözze Frottierweberei ir Gözze*, C-689/15, EU:C:2017:434, 48 punktą). Taigi licencinę sutartį su šia asociacija sudariusi įstojusi į bylą šalis taip pat pati nedalyvauja nurodytų prekių gamyboje ir nėra už juos atsakinga.

52 Vis dėlto svarbu nepainioti prekių ženklo pagrindinės funkcijos su šio sprendimo 45 punkte primintomis kitomis funkcijomis, kurias prekių ženklas prireikus taip pat gali atlikti, kaip antai prekės kokybės garantijos funkcija (šiuo klausimu žr. 2017 m. birželio 8 d. Sprendimo *W. F. Gözze Frottierweberei ir Gözze*, C-689/15, EU:C:2017:434, 44 punktą). Iš tiesų, kaip per posėdį nurodė ieškovė ir patvirtino EUIPO ir kaip priminta šio sprendimo 44, 48 ir 49 punktuose, individualus prekių ženklas atlieka savo kilmės nuorodos funkciją, kai jį naudojant vartotojams užtikrinama, kad juo pažymėtos prekės pagamintos vienoje įmonėje, kuri kontroliuoja jų gamybą ir kuri gali būti laikoma atsakinga už jų kokybę. Nagrinėjamu atveju ginčijamo prekių ženklo naudojimas neatitiko šios kilmės nurodymo funkcijos.

53 Tiesa, kaip per posėdį pažymėjo įstojusi į bylą šalis ir jai talkinęs ekspertas, *Gemeinschaft Steirisches Kürbiskernöl* asociacija kontroliuoja moliūgų sėklų aliejaus gamybą, kad patikrintų, ar prekės pagamintos laikantis nustatytų reikalavimų, o šių reikalavimų laikymąsi kontroliuoja valstybės įgaliota institucija. Per teismo posėdį įstojusi į bylą šalis primygtinai teigė, kad, skirtingai nuo bylos, kurioje priimtas 2017 m. birželio 8 d. Sprendimas *W. F. Gözze Frottierweberei ir Gözze* (C-689/15, EU:C:2017:434), aplinkybių, asociacija vykdo visapusišką gamybos proceso kontrolę, apimančią visus gamybos etapus, todėl šis atvejis skiriasi nuo nurodytos bylos, nes pastarojoje dalyvavusi asociacija kontroliavo tik pirminę medžiagą, t. y. medvilnės pluoštą. Tačiau reikėtų pažymėti, kad šie argumentai neleidžia abejoti šio sprendimo 51 ir 52 punktuose pateiktais vertinimais, nes jie leidžia ginčijamam prekių ženklui atlikti funkciją, susijusią su prekių kokybės kontrole gamybos proceso metu, bet ne su gamintojo tapatybe.

54 Be to, tai, ar prekių ženklą naudoja viešosios ar privatinės teisės reglamentuojamas juridinis asmuo, neturi reikšmės nustatant, ar ginčijamas prekių ženklas buvo naudojamas iš tikrųjų, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalį (šiuo klausimu žr. 2008 m. gruodžio 9 d. Sprendimo *Verein Radetzky-Orden*, C-442/07, EU:C:2008:696, 17 ir 24 punktus). Taip pat prekių ženklą naudoti iš tikrųjų gali ir jo savininkas, ir įgaliotas trečiasis asmuo (šiuo klausimu žr. 2003 m. kovo 11 d. Sprendimo *Ansul*, C-40/01, EU:C:2003:145, 37 punktą). Tačiau, kaip priminta šio sprendimo 44 punkte, ginčijamo individualaus prekių ženklo naudojimas turi užtikrinti, kad visos juo pažymėtos prekės ir paslaugos buvo pagamintos ar suteiktos kontroliuojant vienai įmonei kuri gali būti laikoma atsakinga už jų kokybę, o nagrinėjamu atveju taip nėra.

55 Darytina išvada, kad Apeliacinė taryba padarė teisės klaidą, kai ginčijamo sprendimo 42 punkte nusprendė, pirma, kad pagal Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalį nebuvo reikalaujama, jog remdamasis ginčijamo žymens naudojimu galutinis klientas galėtų nustatyti ginčijamą prekių ženklą naudojančio gamintojo tapatybę ir, antra, kad pakanka, jog prekių ženklo savininkas vykdytų kontrolę siekdamas užtikrinti, kad visos šiuo prekių ženklu pažymėtos prekės buvo pagamintos kontroliuojant vienai įmonei.

56 Šiuo klausimu, pirma, iš moliūgų sėklų aliejaus butelių atvaizdų ir reklaminės medžiagos, pridėtų prie įstojusios į bylą šalies EUIPO anuliavimo skyriui pateiktų pastabų (pastabų A.1–A.66 priedai), ir, antra, iš per Bendrojo Teismo posėdį pateiktų paaiškinimų matyti, kad pačiame ginčijamame prekių ženkle nėra jokios nuorodos į konkretų gamintoją ar prekių ženklo savininką ir jis leidžia nustatyti tik nagrinėjamos prekės geografinę kilmę ir savybes. Taigi reikia konstatuoti, kad ginčijamo prekių ženklo naudojimas neleidžia atskirti vienos įmonės gaminamų ginčijamu prekių ženklų pažymėtų prekių nuo tuo pačiu prekių ženklų pažymėtų, tačiau kitų įmonių pagamintų prekių.

57 Tokio vertinimo nepaneigia tai, kad *Gemeinschaft Steirisches Kürbiskernöl* asociacijos nariai privalo žymėti moliūgų sėklų aliejaus butelius etiketėmis su kontrolės numeriais. Šiuo klausimu per posėdį įstojusi į bylą šalis detaliai paaiškino, kaip veikia kontrolės numerių sistema, kuria naudodamasis vartotojas gali šios asociacijos interneto svetainėje sužinoti detalią informaciją apie konkrečią prekę, kaip antai jos komercinę kilmę, sėklų surinkimo datą ir butelio talpą. Remdamasi 2011 m. rugsėjo

22 d. Sprendimu *Interflora ir Interflora British Unit* (C-323/09, EU:C:2011:604) įstojusi į bylą šalis mano, kad pakankamai informuotas ir protingai pastabus vartotojas gali suprasti, kad ginčijamą prekių ženklą naudoja tik asociacijos nariai.

58 Vis dėlto be to, kad šie įrodymai buvo pripažinti nepriimtinais (žr. Šio sprendimo 23 punktą), jie negali paneigti išvados, kad ginčijamo prekių ženklo naudojimas negarantuoja, jog juo žymimos prekės pagamintos vienoje įmonėje, kuri kontroliuoja jų gamybą ir kuri gali būti laikoma atsakinga už jų kokybę. Iš tiesų per teismo posėdį pristatytos etiketės, klijuojamos ant butelių kaklelių, papildo ant pagrindinės butelio dalies aiškiai nurodytą gamintojo pavadinimą.

59 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, pažymėtina, jog ieškovė pagrįstai tvirtina, kad Apeliacinė taryba pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalį.

60 Kadangi vienintelis ieškovės nurodytas ieškinio pagrindas pripažintas pagrįstu, ginčijamas sprendimas naikintinas.

Dėl ieškovės reikalavimų pakeisti ginčijamą sprendimą

61 Reikalavimą, kad Bendrasis Teismas pakeistų ginčijamą sprendimą ir panaikintų ginčijamo prekių ženklo registraciją, reikia suprasti kaip ieškovės prašymą Bendrajam Teismui priimti sprendimą, kurį, jos nuomone, turėjo priimti EUIPO, t. y. konstatuoti, kad nagrinėjamu atveju įvykdytos sąlygos, būtinos norint panaikinti ginčijamo prekių ženklo registraciją. Taigi ieškovė prašo pakeisti ginčijamą sprendimą taip, kaip numatyta Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnio 3 dalyje (dabar – Reglamento 2017/1001 72 straipsnio 3 dalis).

62 Šiuo klausimu primintina, kad Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnio 3 dalyje pripažinta Bendrojo Teismo galimybė pakeisti sprendimą nesuteikia jam teisės vertinti klausimo, dėl kurio Apeliacinė taryba dar nepriėmė sprendimo. Kaip priminta šio sprendimo 25 punkte, dėl šios priežasties sprendimų pakeitimo kompetencija turi būti naudojamasi iš esmės tik tais atvejais, kai, patikrinęs minėtos tarybos atliktą vertinimą Bendrasis Teismas, remdamasis nustatytomis faktinėmis ir teisinėmis aplinkybėmis, gali nustatyti, kokį sprendimą turėjo priimti Apeliacinė taryba (2011 m. liepos 5 d. Sprendimo *Edwin / VRDT*, C-263/09 P, EU:C:2011:452, 72 punktas).

63 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad netenkinamos sąlygos, kuriomis Bendrasis Teismas gali įgyvendinti savo kompetenciją pakeisti sprendimą.

64 Pažymėtina, kad ieškinyje ieškovė nurodo motyvus, dėl kurių mano, kad įstojusios į bylą šalies EUIPO pateikti priedai A.1–A.74 neįrodo ginčijamo prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų. Panašu, kad įstojusi į bylą šalis paprašė Bendrojo Teismo ieškinio atmetimo tikslu atsižvelgti į jos Anuliavimo skyriui pateiktus priedus A.1–A.66 ir į priedus A.67–A.74, kuriuos ji pateikė Apeliacinei tarybai siekdama įrodyti tokį ginčijamo prekių ženklo naudojimą.

65 Vis dėlto iš ginčijamo sprendimo 15 punkto matyti, kad nustatydama ginčijamo prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų Apeliacinė taryba rėmėsi tik Anuliavimo skyriui pateiktais A.1–A.66 priedais. Iš skundžiamo sprendimo 16 punkto matyti, kad Apeliacinė taryba nemanė esant būtina nagrinėti papildomus dokumentus, įstojusios į bylą šalies pateiktus A.67–A.74 prieduose.

66 Vis dėlto negalima atmesti galimybės, kad A.67–A.74 priedai, jei tik Apeliacinė taryba laikys juos priimtinais, galėtų būti naudingi nagrinėjant ginčijamo prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų. Kadangi Apeliacinė taryba nenagrinėjo visų per administracinę procedūrą pateiktų įrodymų, Bendrasis Teismas negali jų vertinti pirmą kartą, todėl negali patenkinti prašymo pakeisti ginčijamą sprendimą (šiuo klausimu žr. 2011 m. liepos 5 d. Sprendimo *Edwin / VRDT*, C-263/09 P, EU:C:2011:452, 72 punktą).

67 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, prašymas pakeisti ginčijamą sprendimą turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

68 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo.

69 Ieškinyje ieškovė prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš įstojusios į bylą šalies. Per posėdį ieškovė Bendrojo Teismo paprašė priteisti bylinėjimosi išlaidos ne iš įstojusios į bylą šalies, o iš EUIPO. EUIPO šiam prašymui prieštaravo.

70 Šiuo klausimu primintina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją aplinkybė, kad bylą laimėjusi šalis tik per teismo posėdį paprašė priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas, nekliudo patenkinti jos prašymo (žr. 2007 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano / VRDT – Biraghi (GRANA BIRAGHI)*, T-291/03, EU:T:2007:255, 92 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją: taip pat 2015 m. gegužės 7 d. Sprendimo *Cosmowell / VRDT – Haw Par (GELENKGOLD)*, T-599/13, EU:T:2015:262, 86 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

71 Kadangi EUIPO reikalavimai iš esmės buvo atmesti, iš jos priteistinos bylinėjimosi išlaidos pagal ieškovės per teismo posėdį pateiktus reikalavimus. Remiantis Procedūros reglamento 138 straipsnio 3 dalimi, įstojusi į bylą šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

72 Be to, per teismo posėdį ieškovė taip pat prašė priteisti iš EUIPO išlaidas, patirtas per procedūrą šioje tarnyboje.

73 Šiuo klausimu Apeliacinė taryba, atsižvelgdama į šį sprendimą, turės nuspręsti dėl su šia procedūra susijusių išlaidų (šiuo klausimu žr. 2012 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *Consorzio vino Chianti Classico / VRDT – FFR (F.F.R.)*, T-143/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:645, 74 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2016 m. gruodžio 7 d. Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 1768/2015-4).**

2. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**

3. **EUIPO padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jos priteisiamos Gabriele Schmid patirtos bylinėjimosi išlaidos.**

4. ***Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Gervasoni Madise da Silva Passos

Paskelbta 2018 m. birželio 7 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.